

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobce: **V.T.V.**, narozený dne ...
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem ...
zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 820/45, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2019, č. j. MV-75908-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“) zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 25. 4. 2018, č. j. OAM-337-10/ZR-2018, jímž byla podle § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) věty druhé zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zrušena platnost jeho povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná a zároveň mu byla podle § 37 odst. 3 téhož zákona stanovena doba k vycestování z území ČR 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. Žalobce především v žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Podle žalobce správní orgány odůvodnily svá rozhodnutí jediným důkazem, a to protokolem o výsledku se žalobce ve věci jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu vedené pod sp. zn. OAM-9555/TP-2017 (dále jen „*účastnický výslech*“). Z obsahu protokolu o účastnickém výsledku správní orgány dovodily, že žalobce neplnil účel povoleného pobytu (podnikání) od dubna do července 2017, kdy byl nelegálně zaměstnán. Žalobce v této souvislosti vznesl dvě hlavní žalobní námitky. Jednak správní orgány nesprávně jako důkaz použily protokol o účastnickém výsledku pořízený v rámci jiného správního řízení. A dále si správní orgány v rozporu s § 57 odst. 1 písm. c.) správního řádu učinily bez podkladu úsudek o tom, že se žalobce dopustil výkonu nelegální práce, aniž by poměřovaly délku případného neplnění účelu pobytu ze strany žalobce vůči délce pobytu od roku 2008, po kterou účel pobytu podnikání prokazatelně plnil. K procesní použitelnosti protokolu o účastnickém výsledku žalobce doplnil, že je nutno rozlišovat mezi správním řízením zahájeným na základě žádosti účastníka a správním řízením zahájeného z moci úřední, když vzhledem k tomu, že se v tomto případě jednalo o řízení zahájené z moci úřední, měl správní orgán žalobce opětovně vyslechnout a poučit o právu odeprít výpověď.
3. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému projednání.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že skutkový stav a průběh správního řízení byl dostatečně popsán v napadeném rozhodnutí. Proto žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když žalobní námitky shodující se s odvolacími námitkami byly

řádně v napadeném rozhodnutí vypořádány.

5. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu žalobce zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Vzhledem k tomu, že oba účastníci řízení ve lhůtě jim k tomu soudem poskytnuté a ani později nevyjádřili svůj nesouhlas s takovýmto postupem, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je nedůvodná.
9. Soud vyšel z následující právní úpravy: Podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal mj. důvod uvedený v § 56 odst. 1 písm. j) uvedeného zákona za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza - při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Ust. § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) uvedeného zákona stanoví, že povolení k dlouhodobému pobytu ministerstvo cizinci neudělí, jestliže je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Podle § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu platí, že jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.
10. Žalobce žalobou uplatnil tři okruhy žalobních námitek.
11. V prvním okruhu žalobních námitek žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
12. Námitka není důvodná. Podle § 68 odst. 3 správního řádu platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně, stejně jako žalovaný správní orgán, ve svých rozhodnutích odůvodnily své závěry, uvedly, jakými právními předpisy byly vázány v řízení, které vyústilo ve vydání rozhodnutí, jaké skutečnosti vzaly v úvahu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí potom obsahuje rovněž vypořádání odvolacích námitek. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a řádně odůvodněné, neboť je z něj patrné, jaký skutkový stav vzala žalovaná za rozhodný, jakým způsobem postupovala při posuzování rozhodných skutečností, jak hodnotila argumentaci žalobce a z jakých důvodů tuto argumentaci shledala nepřipadnou. Rozhodnutí je srozumitelné a je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je proto přezkoumatelné a je s to

být předmětem soudního přezkumu. Skutečnost, že žalobce nesouhlasí s důvody a závěry napadeného rozhodnutí, jak vyplývá z posledního odstavce čl. IV žaloby, nesvědčí pro nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a je důvodem pro soudní přezkum napadeného rozhodnutí dle jednotlivých konkrétních, následně uvedených, žalobních námitek žalobce.

13. V druhém okruhu žalobních námitek žalobce namítl, že protokol o účastnickém výsledku žalobce nemohl být jako důkaz ve správním řízení užít s odůvodněním, že byl pořízen v rámci jiného správního řízení. Správní orgány podle žalobce pochybily, když nepoměřovaly délku případného neplnění účelu pobytu ze strany žalobce vůči délce pobytu od roku 2008, po kterou účel pobytu podnikání žalobce prokazatelně plnil. Podle žalobce měl správní orgán žalobce opětovně vyslechnout a poučit ho o právu odepřít výpověď.
14. Námitky nejsou důvodné.
15. Ze správního spisu soud zjistil, že pravomocným rozhodnutím prvostupňového správního orgánu ze dne 20. 11. 2017 čj. OAM-9555-20/TP-2017 byla zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu z důvodu, že žalobce byl od května do října 2016 a dále od dubna do července 2017 nelegálně zaměstnán, že neplnil povolený účel pobytu (podnikání) a že prokazoval finanční zajištění pobytu nelegálně získaným příjmem za rok 2016, čímž závažným způsobem narušil veřejný pořádek. V protokolu o účastnickém výsledku ze dne 5. 10. 2017, pořízeném v řízení uvedeném v předchozí větě, žalobce uvedl, že v uvedeném období roku 2016 a 2017 pracoval v areálu firmy Hisense, měl tam stůl a židli a kompletoval elektronické součástky do televizorů na základě smlouvy o dílo s BONTU, která ho do Hisense vyslala. V Hisense měl žalobce pravidelnou pracovní dobu, byla evidována jeho docházka do práce, jeho práci kontroloval mistr, o výkonu své práce nerozhodoval. Od Hisense dostal žalobce pracovní obuv, oděv a pracovní nástroj. Pokud si chtěl žalobce vzít volno, musel o něj žádat. V předmětném období žádnou jinou výdělečnou činnost žalobce nevykonával. Žalobce nejprve pobýval na území od 1. 12. 2008 do 20. 4. 2009 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání a od 20. 4. 2009 za účelem podnikání.
16. Prvostupňový orgán zahájil oznámením ze dne 6. 2. 2018 správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení žalobce k dlouhodobému pobytu podle § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 věta první ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Zahájení řízení bylo odůvodněno skutečnostmi, jimiž bylo odůvodněno rozhodnutí popsané v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozsudku. Žalobce byl současně vyzván ke sdělení rozhodných skutečností a označení důkazů. Řízení vyústilo ve vydání prvostupňového rozhodnutí, jímž byla zrušena platnost povolení žalobce k dlouhodobému pobytu z důvodu zjištění jiné závažné překážky pobytu podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Prvostupňové rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že v době povoleného pobytu za účelem podnikání (21. 4. 2017 až 20. 4. 2019) a od května do října 2016 žalobce neplnil účel pobytu, když od dubna do července 2017 vykonával nelegální práci (závislou činnost) pro Hisense Czech s. r. o. Tuto skutečnost prvostupňový orgán posoudil jako jinou závažnou překážku pobytu žalobce na území. Prvostupňový orgán dále vypořádal otázku přiměřenosti rozhodnutí podle § 174a zákona o pobytu cizinců.
17. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uplatnil (kromě jiných) i námitky obsažené v žalobě (s jednou níže uvedenou výjimkou). O odvolání žalobce rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, kde žalobní námitky uplatněné v odvolání (s jednou

níže uvedenou výjimkou) vypořádala na str. 5 až 7 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o účastnický výslech žalobce, žalovaná uvedla v napadeném rozhodnutí, že při něm byl žalobce řádně poučen o své povinnosti vypovídat pravdu a nic nezamlčovat a prvostupňový orgán nijak nepochybil, vycházel-li z protokolu o účastnickém výslechu.

18. Soud předesílá, že žádný z důkazů nelze vykládat a hodnotit izolovaně. V nyní posuzované věci správní orgány dostaly tomuto požadavku. Podklady, které správní orgány použily ke zjištění skutkového stavu, plně postačovaly k vydání rozhodnutí. Soud se ztotožňuje se závěrem žalované, že skutkový stav byl v případě žalobce zjištěn dostatečně, a odkazuje v tomto směru na odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že jak správní orgán prvního stupně tak i žalovaná řádně zhodnotily rozhodné skutečnosti, které plynou ze spisového materiálu, rozhodovaly na základě řádně zjištěného skutkového stavu a vycházely z náležitých podkladů. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je dostatečně odůvodněno a správní orgány vycházely z platné právní úpravy a náležitých podkladů, na základě nichž dospěly k správnému skutkovému a právnímu závěru. Takovému postupu správních orgánů nelze nic vytknout.
19. Soud se neztotožňuje s žalobní námitkou procesní nepoužitelnosti protokolu o výpovědi žalobce v jiném řízení. Soud dodává, že žalobce nenamítal ničeho v tom směru, že by nebyl nelegálně zaměstnán ani nepředestřel vlastní verzi skutkového děje vyvracející nelegální zaměstnávání. Soud proto vypořádával pouze žalobcovu námitku procesní nepoužitelnosti výpovědi žalobce v jiném řízení. Protokol o účastnickém výslechu žalobce je procesně použitelný jako důkaz v jiném řízení. Stejně tak nelze souhlasit s východiskem, že protokol o výslechu účastníka řízení nemůže být obecně jediným důkazem pro rozhodné skutkové zjištění ve správním řízení.
20. Jak správně žalovaná uvedla v odůvodnění svého rozhodnutí s odkazem na dvě rozhodnutí správního soudu, není vadou řízení, pokud správní orgán vychází při svých skutkových zjištěních z toho, co tvrdí účastník řízení. Podle § 169j odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že správní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení. Ačkoliv správní řád jakožto obecný procesní předpis s výjimkou sporného řízení výslech účastníka jako obecný důkazní prostředek neupravuje, v posuzovaném případě se uplatní právě popsaná zvláštní úprava výslechu účastníka v řízení podle zákona o pobytu cizinců (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2014, č. j. 4 As 166/2013 – 25, a ze dne 6. 2. 2014, 6 As 147/2013 – 29). Výslech účastníka řízení je tudíž zásadně přípustným důkazním prostředkem pro zjištění skutkového stavu věci. Jestliže správní orgán zjistil rozhodující skutečnosti z výpovědi žalobce, své povinnosti tímto tedy neporušil. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že z provedeného účastnického výslechu ve spojení s dalšími podklady (zejména výše popsané pravomocné rozhodnutí ze dne 20. 11. 2017) byly zjištěny všechny podstatné skutečnosti pro vydání meritorního rozhodnutí a nebylo nutné provádět další dokazování. Pokud měl žalobce za to, že se prvostupňový správní orgán nedostatečně vypořádal s otázkou skutkového stavu, měl v řízení navrhnout doplnění dokazování, což neučinil. Správnímu orgánu nelze klást k tíži jako nedostatečné skutkové zjištění, pokud z tvrzení účastníka řízení vychází, zvláště pak v situaci, kdy účastník nepřednese žádnou jinou verzi skutkového děje ani neoznačí důkazy k takové jiné verzi skutkového děje. Pokud účastník řízení něco tvrdí, protokol o jeho výpovědi správní orgán zahrne do podkladů pro rozhodnutí ve věci a správní orgán nepochybí, když své skutkové zjištění opře právě o podklady (protokol o výpovědi účastníka). S popsánými závěry Nejvyššího správního soudu se zdejší soud ztotožňuje, přičemž tyto vyvracejí

žalobní námitku, že žalobce měl být v řízení opětovně (aniž to sám v prvoinstančním řízení navrhoval) vyslechnut.

21. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. července 2018, č. j. 10 Azs 383/2017 - 36, podle něhož lze podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku výslovně uvedl, že ve své judikatuře opakovaně zdůraznil, že použití důkazů z jiného řízení je přípustné, pokud jsou důkazy získány v souladu se zákonem, dostanou se do dispozice správního orgánu legální cestou, účastníku řízení jsou tyto důkazy zpřístupněny a má možnost se k nim vyjádřit a reagovat na ně (viz např. rozsudky ze dne 4. 12. 2014, čj. 1 Azs 195/2014-36, nebo ze dne 25. 1. 2018, čj. 4 Azs 248/2017-37). Nejvyšší správní soud doplnil, že pokud se žalobce v průběhu správního řízení prvního stupně k výsledku, respektive k protokolu o něm, nijak nevyjádřil a nevzněl žádné připomínky, nemá správní orgán povinnost výsledek opakovat. Samotná skutečnost, že žalobce s obsahem protokolu o výsledku nesouhlasí, nemůže odůvodnit nezbytnost opakovaného provedení výpovědí. Správnímu orgánu proto nic nebránilo v tom, aby výsledky použil. S popsaným právním posouzením ze strany Nejvyššího správního soudu se zdejší soud zcela ztotožňuje s tím, že závěry zde obsažené žalobní námitku žalobce zcela vyvracejí a procesní použitelnost protokolu o účastnickém výsledku potvrzují.
22. Soud dodává, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. června 2018, čj. 2 Azs 373/2017 - 41, vyplývá ve vztahu k otázce, zda jednání cizince spočívající v neplnění účelu předchozího povoleného pobytu lze kvalifikovat jako „jinou závažnou překážku pobytu cizince na území“ ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, dospěl k závěru, že neplnění účelu povoleného pobytu spočívajícího v podnikání – účasti v právnické osobě je jinou závažnou překážkou pobytu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, která brání prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. V posuzovaném případě správní orgány dospěly ke správnému závěru odůvodněnému podklady pro rozhodnutí, že žalobce nejenže neplnil účel pobytu podnikání od dubna do července 2017, ale k této skutečnosti přistoupil i další fakt, a to že v této době žalobce vykonával nelegální práci. Neplnění účelu pobytu ve spojení s výkonem nelegální práce nepochybně naplňuje znaky jiné závažné překážky pobytu žalobce na území.
23. Pokud žalobce namítal, že správní orgány pochybily, když nepoměrovaly délku případného neplnění účelu pobytu ze strany žalobce vůči délce pobytu od roku 2008, po kterou účel pobytu podnikání žalobce prokazatelně plnil, pak soud z obsahu správního spisu zjistil, že tuto jedinou žalobní námitku žalobce ve správním řízení včetně odvolacího řízení neuplatnil.
24. Podle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. musí soud při přezkoumání rozhodnutí vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a přezkoumávat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Soud se tedy zabýval tím, že zda tuto námitku uplatnil žalobce ve správním řízení a dospěl k popsanému závěru, že tomu tak nebylo. Jelikož žalobce takovou námitku neuplatnil, žalovaná se s ní v napadeném rozhodnutí zabývat nemohla. Vzhledem k tomu nemůže být žalobcova námitka důvodná, protože jejím nevypořádáním nemohlo dojít k porušení povinností žalované při vydání napadeného rozhodnutí a ke zkrácení práv žalobce ve správním řízení, tudíž nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

25. V posledním, třetím, okruhu žalobních námitek žalobce uvedl, že správní orgány pochybily, když učinily bez podkladu úsudek o tom, že se žalobce dopustil výkonu nelegální práce.
26. Ani tato námitka není důvodná.
27. Pokud jde o to, že si správní orgány nesměly učinit vlastní úsudek o nelegální práci, žalovaná v napadeném rozhodnutí odkázala na rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 29 A 97/2015-88 ze dne 26. 6. 2017 a konstatovala, že z něj vyplývá správnost postupu prvostupňového orgánu.
28. Soud se s tímto právním posouzením ztotožňuje a konstatuje, že k žádnému porušení § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu ze strany správního orgánu nedošlo. Správní orgány byly kompetentní učinit vlastní úsudek o závislé práci žalobce za situace, kdy k této otázce nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí, protože nešlo o posouzení, zda žalobce spáchal správní delikt. Předmětem skutkového zjišťování správních orgánů nebyly otázky spáchání správního deliktu, ale otázka, zda žalobce plnil účel povoleného pobytu (podnikání) nebo ne, konkrétně zda žalobce vykonával závislou práci, což by neplněním povoleného účelu pobytu nepochybně bylo. Pokud správní orgány zjišťovaly a posuzovaly, zda ve vztahu k povolenému účelu pobytu (podnikání) žalobce vykonával závislou činnost nebo podnikal, plnily povinnosti kladené na ně zákonem o pobytu cizinců řádně a své kompetence nepřekročily. Odkaz žalované na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2017, č. j. 29 A 97/2015-88 je zcela příslušný.
29. Soud popsanou právní argumentaci podporuje i odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 Azs 373/2018 – 30, ze dne 24. července 2019, podle něhož platí, že při posuzování otázky, zda cizinec plní účel povoleného pobytu, je správní orgán rozhodující ve věcech pobytu cizinců oprávněn sám hodnotit charakter vykonávané výdělečné činnosti cizince (podnikání vs. závislá práce) a činit si o této otázce vlastní úsudek. Z popsaného rozsudku vyplývá i závěr, že *„Bylo-li v této souvislosti v předcházejícím správním řízení zjištěno, že výdělečná činnost žalobce znaky podnikání nenaplňovala (přičemž tento závěr, ani s ním související konkrétní skutkové okolnosti, nebyly v řízení předmětem sporu), nastala zde bez dalšího překážka, která bránila žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání vyhovět, a jako taková tedy nutně musela vést k zamítnutí žádosti stěžovatele. V důsledku toho pak zároveň bylo nadbytečné provádět ze strany správního orgánu jakékoli další úkony a dokazování směřující k posouzení, zda se v případě faktické činnosti stěžovatele jednalo o závislou práci a zda byla vykonávána legálně či nelegálně.“*
30. Z výše uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci procesní úspěch a žalovaná nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadovala, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. října 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu